

lovgivningen overhovedet var gjældende i de vedkommende Districter efter Incorporationsloven af 1866, og han meente navnlig, at Fremkomsten af dette Lovforslag var et Vidnesbyrd om, at en saadan Tvivl virkelig ogsaa var tilstede i Regjeringens Midte. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke veed, hvorpaa den ærede Ordfører byggede dette Raisonnement; thi det er aldeles klart, at Loven af 1866 ikke undertager Tiendelovgivningen, og jeg tilstaaer, at det forekommer mig klart, at den § 16, som har nævnte, ikke indeholder nogen Bemyndigelse for Regjeringen til uden Lov at indsætte Commissioner med dømmende Myndighed over disse Forhold. Men naar den ærede Ordfører, som sagt, yttrede Tvivl om, hvorvidt Tiendelovgivningen var gjældende i de omtalte Districter, og søgte at motivere dette ved de eiendommelige Forhold, som paa mange Steder i disse Districter have udviklet sig, da vil jeg sige, at disse eiendommelige Forhold vare bekendte ogsaa i 1866. Da havde alle disse Forhold været Gjenstand for en Undersøgelse i en Commission, og skulde der begrundes nogen Undtagelse med Hensyn til Tiendelovgivningen, da havde der været Grund til at gjøre det allerede i Loven af 1866, ligesom man deri undtog Skattelovgivningen. Jeg skal derfor sige, at, saavidt mig bekendt, har der i Regjeringen aldrig været nogen Tvivl om, at Tiendelovgivningen var gjældende i disse Districter. Derimod har der ganske vist været andre Tvivl, og dette Lovforslag har, inden det er kommet saa vidt, at det har kunnet forelægges for Thinget, havt en temmelig besværlig Bane at gennemløbe. Men Spørgsmaalet har væsentlig dreiet sig om, hvorvidt det var omfattende nok, saaledes som det nu foreligger, og navnlig om der var Grund til at tage Nørre-Thyrstrup Herred med. Det er det, der egentlig har været Tale om, ligesom selvfølgelig ogsaa det nu her foreliggende Spørgsmaal har været gjort til Gjenstand for Forhandling mellem Regjeringens forskjellige Afdelinger. Men jeg skal endnu som Slutning tilføie, at ligesom det har været mig særdeles kjært at høre det ærede Medlem for Ribe (Kjær) udtale — og jeg betvivler ikke, at han har havt Bemyndigelse eller Berettigelse til at udtale sig, som

han har gjort —, at man i de Districter paa Fastlandet, hvor Bestemmelsen kommer til Anvendelse, er tilfreds med det Grundlag, der nu er givet, saaledes have ogsaa samtlige locale Autoriteter og deriblandt Amtmanden og Biskoppen erklæret sig fuldkommen enige i de Principer, der ere gjorte gjældende i Lovforslaget.

Kjær: Efterat den høitærede Minister paany har taget Ordet mod den ærede Ordfører for Udvalget og med saa stor Bestemthed har udtalt sig mod Vedtagelsen af Vædringsforslaget under Numer 2 og som Følge deraf ogsaa mod Vedtagelsen af Vædringsforslaget under Numer 3, er det vel rettest af mig ikke at beholde Ordet i længere Tid for vidtløftige Bemærkninger. Jeg nærer det Haab, at dette Vædringsforslag ikke maa blive vedtaget. Jeg haaber det, fordi det er min Overbevisning, at det vil hidføre Uretfærdighed, at det tager et Hensyn, der ikke er fuldt berettiget, og for det Tredie, at det ikke kan udføres saaledes som det efter de Udtalelser, der nu ere faldne fra Ordførerens Side, maa forstaaes. Dette sidste Punkt kan ikke noksom fremhæves. Efter hvad den ærede Ordfører har udtalt, skal Forslaget forstaaes saaledes, at enhver af Parterne, Tiendebæren og Tiendetageren, kan forlange Tiendebæderlaget fastsat ubetinget efter Gjennemsnitssummen af de 10 Aars Ydelse. Jeg skal altsaa ikke opholde mig længere ved Forslaget under Numer 2, men derimod blot svare den ærede Ordfører med Hensyn til Vædringsforslagene under Numer 1 og 4. Jeg troer, at jeg allerede overfor den ærede Ordfører har anerkjendt, at den Afte, der fremkom ved 1ste Behandling fra et æret Medlems Side, er fjernet, naar Udtrykket „fra Tørringlehu“ bortfalder. Det har jeg som sagt indrømmet, og jeg skal yderligere tilføie, at der foruden Bustrup By muligens kan nævnes et District til, paa hvilket samme Udtryk et heller passer. Men jeg troer ogsaa nok, at jeg for yttrede, at Ordet „indlemmede“ heller ikke passer, selv om Ordet „forhen flevvige“ udgaaer; i saa Henseende tør jeg haabe, at der inden tredie Behandling kommer til at forelægges fuldkommen officiel Oplysning. Skulde det da vise